

4. Ἡ ἀνάγκη τῆς περαιτέρω ἐρεῦνης.
Ἡ Γενικὴ μελέτη.

Παρ' ὄλην ὅμως τὴν καταβληθεῖσαν φροντίδα δὲν εἶναι δυνατὸν εἰσέτι νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι τὸ τελευταῖον ἐνοποιημένον πρόγραμμα ἔργων τοπικῆς ἀναπτύξεως ἔχει λάβει τὴν ὀριστικὴν του διαμόρφωσιν. Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειωθῆ ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες εἶναι στεναί, ἐνῶ ἡ παρεχόμενη ἐπιστημονικὴ καὶ διοικητικὴ καθοδήγησις καὶ διαφώτισις δὲν εἶναι πάντοτε ἐπαρκῆς. Θέματα ὅπως ἡ ἔκτασις τῶν ἔργων, ὁ προγραμματισμὸς τῶν (κριτήρια, ἀξιολόγησις ἀναγκῶν, κατάταξις κατὰ προτεραιότητα τῶν ἔργων κ.λ.π.), ἡ σύνδεσις τῶν μὲ τὰ ἐκτελούμενα ἢ σχεδιαζόμενα μεγάλα ἔργα ἐθνικῆς σημασίας, ὁ τρόπος χρηματοδοτήσεως καὶ ἡ εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεώς τῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθοῦν περαιτέρω διὰ νὰ βελτιωθῆ καὶ ὀλοκληρωθῆ τὸ ὅλον σύστημα ἐργασίας καὶ νὰ ὑποδειχθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι ἀναθεωρήσεις καὶ ἐπεκτάσεις εἰς τὸ πρόγραμμα.

Διὰ τῆς περαιτέρω μελέτης τοῦ θέματος ἡ κτηθεῖσα πείρα, ἀξιοποιουμένη, θὰ συνδυασθῆ μὲ ἐποικοδομητικὰς προτάσεις καὶ θὰ πλαισιωθῆ μὲ συμπεράσματα ἐπιδεκτικὰ ἀμέσου πρακτικῆς ἐφαρμογῆς. Κάθε ἡμέρα ποῦ θὰ κερδηθῆ μὲ τὴν ταχυτέραν ὑπόδειξιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν θὰ καλύψῃ εἰς τὸ πολλαπλάσιον τὴν δαπάνην οἰασδῆποτε ἐρεῦνης.

Πρέπει συγχρόνως νὰ τοιωθῆ μία ἀκόμη εὐεργετικὴ συνέπεια τῆς ἐρεῦνης, ἀσφαλῶς ὄχι ἡ μικροτέρα: Θὰ δώσῃ εἰς τὸ Κέντρον τὴν δυνατότητα νὰ διακηρύξῃ κατὰ τρόπον θετικὸν μίαν ἀλήθειαν καταπληκτικῶς αἰσιόδοξον διὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας.

Τὴν προσπάθειαν τοπικῆς ἀναπτύξεως ρητῶς ἀναφέρει τὸ πρόγραμ-

μα Benton Moody μεταξὺ τῶν κυρίων σκοπῶν τοῦ Κέντρον. Σημειώων ἀκόμη ὅτι ἡ Ὑπηρεσία Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ μακροῦ καταβάλλει σὺν τοῖς ἄλλοις προσπάθειαν διὰ τὴν συγκέντρωσιν σχετικῶν στοιχείων. Ἐπίσης τὴν μελέτην εἰδικώτερα τῶν ὄρειων περιοχῶν προέτεινε τὸν παρελθόντα Ἰούλιον πρὸς τὸ Κέντρον, τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Συντονισμοῦ, ἐνῶ τὸν Ἰούνιον τρέχοντος ἔτους ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρότασις Νόμου περὶ συστάσεως Ὀργανισμῶν ὄρειων περιοχῶν Ἑλλάδος.

Εἶναι ἀκόμη γνωστὸν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῶν καθυστερημένων περιοχῶν ἢ κρατῶν ἀποτελεῖ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρόβλημα εὐρύτατα συζητούμενον διεθνῶς. Διὰ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν του πολλὰ καταβάλλοντα προσπάθειαι καὶ πολὺ χρῆμα διατίθεται. Ἡ Ἰταλία ἔχει ἀπὸ διετίας καὶ πλέον δεκάετες πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς συγκριτικῶς πρὸς τὴν Βόρειον, οἰκονομικῶς καθυστερημένης Μεσημβρινῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Σικελίας, μὲ ὑψηλὸν προϋπολογισμόν, σημαντικώτατα ἐνισχυόμενον μὲ ἀμερικανικὰ κεφάλαια (70 ἑκατομ. δολλάρια). Ἀναφέρω ἀκόμη τὴν ἐν τῇ Ρώμῃ Σύνοδον τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶς ὑστερουσῶν περιοχῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ ὑπομνήματα ἐπὶ τῶν καθυστερημένων οἰκονομικῶς περιοχῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Παραγωγικότητος καὶ τῆς Ἐφρημοσμένης Ἐρεῦνης τοῦ Ε.Ο.Π., τὸν προγραμματισμὸν προτύπου ἀναπτύξεως τῆς Χρυσουπόλεως ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε. κ.λ.π.

Πρέπει συνεπῶς νὰ ἀναμένεται ὅτι εἰς μίαν τοιαύτην προσπάθειαν καὶ διεθνῶς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ βοηθηθῆ τὸ Κέντρον, ἐφ' ὅσον κατορθώσῃ νὰ δώσῃ σαφῆ καὶ πειστικὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ